

det 23-dobbelte. Man ser altsaa heldigvis, at Praksis ikke altid er saa streng som Teorien, hvilket vi arme Syndere jo maa glæde os ved.

Jeg forstaar heller ikke den højere Retfærdighed i det ærede Medlems Skatte-regler. Jeg forstaar jo nok, at Forslaget er, om jeg maa sige, grumme snedigt, tilsyneladende, idet det siger til den store Befolkning: Vi ville ikke gøre andre end disse 10,000—11,000 Storhanser noget, dem høre I ikke til, dem spise I ikke til Middag hos, for jer betyder det intet. Det ærede Medlem og hans Parti rose sig af, at der efter deres Forslag kun vil blive, jeg tror, det er mellem 10,000 og 11,000 Skatteydere, der faa mere Skat i Forhold til det bestaaende, og noget lignende er vist, dog kun i Sammenligning med Regeringsforslaget, Tilfældet med Socialdemokraternes Forslag. Dette Resultat fremkommer ved, at det ærede Medlem først begynder at lade Skatten stige, naar vi naa op omkring 7,000 Kr.s Indtægt. Først der finder det ærede Medlem det passende at lade Skatten stige, ikke set i Forhold til Regeringsforslaget, thi set i Relation til dette stiger det først, naar man kommer meget højere op, nej, det er i Forhold til det bestaaende, saaledes som det ærede Medlem ogsaa med Stolthed fremhævede. Først ved Indtægtgruppen 50,000—100,000 Kr. stiger Indkomstkatten efter det ærede Medlems Forslag i Forhold til Regeringens Forslag. Hvad Formuen angaar, stiger Skatten først ved Gruppen 50,000—100,000 Kr. i Forhold til det bestaaende og først mellem 100,000 og 200,000 Kr. i Forhold til Regeringens Forslag. Jeg forstaar ikke den højere sociale Retfærdighed heri. Det er mig ganske ufatteligt, hvorfor den allerstørste Del af det velstaaende Bourgeois fuldstændig skal spares, naar der er Tale om en Skatteforhøjelse til almene og sociale Formaal. Det ærede Medlem fremhævede selv, at det ikke er dette Bourgeois, der drikker Brændevinen og Øllet. Men hvorfor i al Verden maa de saa ikke komme til at betale noget i Formue- og Indkomstskat, der jo skulde være det demokratiske Supplement og efter Regeringens Forslag ogsaa er det, til de indirekte Skatter? Nej, dette Bourgeois skal skaaes helt op til 7,000 Kr. i Indtægt, og for Formuens Vedkommende skulle de, der have indtil 50,000 Kr., ogsaa skaaes. Det ser ud, som et saadant Forslag let kunde føres igennem. Det appellerer jo til saa mange Fornemmelser, som det skulde synes taknemmeligt at appellere til. Jeg tror

dog, det ærede Medlem tager fuldstændig fejl i sine Beregninger af Virkningen heraf. Jeg tror, at enhver vil forstaa, at dette ikke er Skatteretfærdighed, men den mest gennemførte Uret, netop socialt set, som paa Beskatningens Omraade nogen Sinde er foreslaaet herhjemme. Til Gengæld gaar det naturligvis ud over disse 10,000—11,000 Skatteydere, som det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) medtager endnu blodigere.

Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Kritik af de Satser, som dette ærede sidste Medlem til Slut naar til. Jeg tror, det er overflødig. Det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at den Slags Satser kan man sagtens stille op, men det er ganske umuligt i den virkelige Verden, og da særlig den Verden, der ligger mellem Vesterhavet og Øresund, at tænke sig noget saadant gennemført. Det ærede Medlem har sikkert heller ikke den fjerneste Formodning om, at det skulde være muligt at faa dette eller det andet Ting til blot alvorligt at overveje et saadant Forslag. Han ved det saa udmærket godt, og jeg synes derfor, egentlig talt, at man kan spare sig en nærmere Debat derom. Det ærede Medlem søgte ganske vist at berolige os med Hensyn til Forslagets Virkning, selv naar han gaar saa højt op, at hans sidste Ratesats for Indtægten er 13 pCt. og den sidste Sats for Formuen er 15 pro mille. Disse Satser og for Resten ogsaa Satserne, længe inden man naar op til disse højeste Satser, ere dog ensbetydende med en ret gennemført Konfiskation, det er ensbetydende med en Byrde paa Indtægt og Formue, som der ikke tilnærmelsesvis er noget Land, der kommer op mod i hele den øvrige Verden. Regeringen har, som jeg mange Gange har sagt, ladet sig det være magtpaaliggende at foreslaa saa stærk en Stigning, som det overhovedet er muligt at gennemføre. De Herrer skulle komme til at søge godt for andetsteds at finde en Skattelovgivning, hvor Progressionen er væsentlig stærkere gennemført end her. Jeg vil ikke sige, at vi gaa over det højeste af det, der findes andre Steder, men vi nærme os omtrent det europæiske Niveau i saa Henseende. Det ærede Medlem ser jo, hvor store Vanskeligheder det synes at ville koste at gennemføre et saadant Forslag, og det ærede Medlem maa vel deraf, hvis han et Øjeblik vil tænke en Smule praktisk, kunne se, hvor fuldkommen umuligt det vil være at gennemføre et Forslag som hans.